

Ontvangen 's morgens half 8,
27 februari 2001.

Mijn kinderen...

De stráf die gij mensen!
Allen zult onder-gaan:
Voor de Verwóesting van de Aarde...

**Géén mens... géén dier!
Is meer veilig hier...
De Hóógmoed... is ons deel
geworden!**

De kwáádheid óver-won.
Té eigenen... álles wat ze zagen!!
Op déze - Aarde - rondom...

O... ménsen... wat heeft U gedaan!!
De tránen stromen over de Aarde.

De chaos is compleet.
Radeloos en verloren...
lopen véle mensen rond.

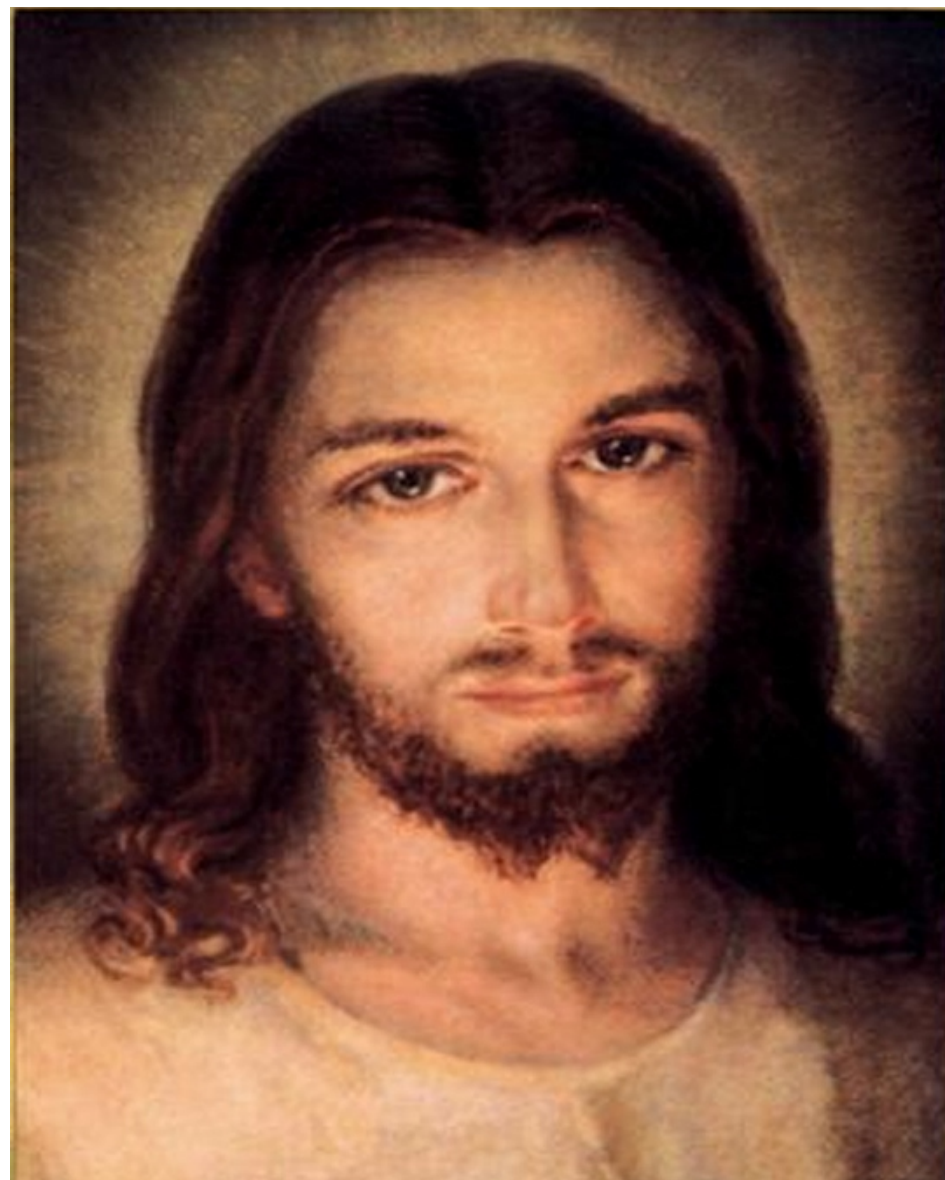
**Hóe triest dit alles is!!
De Moeder van Smarten
Verstild - van - Smárt...**

Het Blóedend Hart.
Voor ál Haar kinderen...

Ach... wat doen ze élkaar toch aan!!
Niets... mag je hóuden.
Niets... blijft bestaan!

**Luister tóch naar de Wóórden
Van - de - Vader!!
Stóp met élkaar... kápot te-maken.**

“RED... U... ZÉLF”

DE BARMHARTIGE...

JEZUS... VRAAGT!

“BÍDT VOOR DE ANDEREN”

Kom toch naar Mij...
De Váder zal je troosten.
Hélpen in de nood...

Die ons állen zal treffen...
Maar zonder húlپ van de Moeder!!
Zullen vélen het níet redden!

**Tóe kom!!
Bidt... toch de Rózenkrans...
Hét - Redmiddel...
Voor de mensen én de Aarde.**

Die zó verdórven leeft...
Geen scháámte... geen éér-gevoel!
Níets raakt hún verstijfde harten...

Zo-vér... zijn ze verwaald!
Van de wégen van de Vader...

Wórdt Wakker... Wórdt Wakker!!!
Voor het té laat is...

**Dán is er voor díegenen.
Die níet luisteren!!!
Géén Redding meer.**

De Vernietiging is begonnen:
Van... Méns!
En... Dier...

„De Liefde van de Vader”

“Amen” Hille Kok